

SALESIÁNŠTÍ SPOLUPRACOVNÍCI

neboli praktický způsob, jímž možno přispěti
k širší obecné mravnosti a pokroku společnosti lidské

Sv. Jan Bosco

Salesiánští spolupracovníci

*neboli praktický způsob, jímž možno prospěti
všeobecné mravnosti a pokroku společnosti lidské*

Mor. Ostrava

Salesiánský inspektorát Revoluční třída 28, Moravská Ostrava

PROHLÁŠENÍ O PŘIJETÍ MEZI SPOLUPRACOVNÍKY SALESIÁNSKÉ

Dole podepsaný prohlašuje, že dne

byl přijat mezi Spolupracovníky salesiánské

p

*j tudíž může mohou v budoucnu požívatí všech výhod,
všech odpustků a duchovních milostí, udělených sv. Otcem těm,
kteří jsou členy tohoto Sdružení a jeho pravidla zachovávají.*

Turin, Via Cottolengo 32

SVATÝ JAN BOSCO,
*zakladatel Společnosti Salesiánů, Dcer Panny Marie Pomocnice křesťanů
a Spolupracovníků salesiánských*

Papež Lev XIII. salesiánským spolupracovníkům
a spolupracovnicím:

*Beatus, qui intelligit super egenum et pauperem;
in die mala liberabit eum Dominus (Ps XL).*

Šťasten, kdo všímá si nuzáka a chudáka; v čas ne-
štěstí Pán jej vysvobodí. (Žalm 40).

UPOZORNĚNÍ.

Tyto stanovy spolupracovníků salesiánských jsou uspořádány dle nejnovějšího vydání italského z r. 1938 a z praktického stanoviska došlo k nějakým změnám.

Formální změny jsou tyto:

1.) K Breve Pia IX. svaté paměti byl připojen cenný autograf papežský, zaslaný sv. Otcem Piem Sluhovi Božímu Don Michalu Ruovi, prvnímu nástupci sv. Dona Bosca.

2.) Seznam odpustků udělených již sv. Otcem Piem IX. byl zaměněn za nový seznam odpustků, udělených výměnou za předešlé sv. Otcem Piem X. a na základě nových církevně-právních předpisů.

3.) Dodatkem byly připojeny některé pokyny pro řízení organizací a práce místních skupin spolupracovníků salesiánských.

ČTENÁŘI.

Sotva se započalo r. 1841. se zakládáním Oratoří (nedělních domovů pro mládež), okamžitě přispěchalo na pomoc několik zbožných a apoštolských kněží a laiků, aby tak pracovali na slibné žni mezi ohroženými jinochy, již tehdy rozsáhlé. Tito spolupodnikatelé neboli spolupracovníci byli v každém čase podporou zbožných podniků, jež Božská Prozřetelnost

v ruce naše vložila. Každý se snažil pracovati a řídit se tehdejší kázní a navrženými stanovami, přáli si však všichni pravidel, která měla býti jakýmsi podkladem a svazkem pro zachování souladu a prvotního ducha těchto lidových podniků.

Doufejme, že touto knížkou takovému přání bude zadostučiněno. Nepojímá ovšem pravidel nedělních oratoří ani pravidel výchovných domů, jelikož pravidla tato jsou zvláště sepsána, zato však má býti jakýmsi poutem, jehož prostřednictvím se mohou sdružit ti katolíci, kteří touží spolu se Salesiány pracovati na základě společných a neměnných pravidel, aby byl uchován vytčený cíl a původní činnost.

Naleznete tudíž v tomto svazku:

1.) Žádost podanou sv. Otcí a Brave, jímž Jeho Svatost ráčil poskytnouti spolupracovníkům salesiánským zvláštní odpustky.

2.) Seznam těchto odpustků.

3.) Pravidla pro spolupracovníky.

A tak tedy ti, kteří chtějí projevit svou lásku prací pro spásu duší, kromě velké odměny, prohlášené sv. Augustinem: *Animam salvasti, animam tuam praedestinasti* — Zachránil jsi duši, sám své jsi život věčný připravil — zajišťují velký poklad duším svým svatými odpustky.

Pán Bůh pak, jenž oplývá milostmi a požehnáním, ušetří v hojnosti svých nebeských milostí všem, kteří se přičiňují, aby získali Ježíši Spasiteli duše, starajíce se o ohroženou mládež, připravující Církvi svaté dobré křesťany, poctivé občany lidské společnosti, aby se tímto způsobem mohli státi všichni jednoho dne šťastnými obyvateli nebes.

Staň se.

Turin, 12. července 1876.

Sac. JAN BOSCO.

ŽÁDOST K SV. OTCI PIU IX.

Svatý Otče!

Ode dne, kdy Vaše Svatost ráčila potvrditi definitivně pokornou *Společnost sv. Františka Saleského*, vzrostl značně počet jejích členů a rovněž pole evangelické žně jim svěřené se značně rozšířilo. Při pohledu na stále vzrůstající potřeby množil se i počet horlivých laiků a duchovních, kteří ochotně nás podírali. Usnesli se však, že poprosí jednohlasně o pevná pravidla, jež by přispěla k uchování stejného postupu v práci a zaručila stálost těch zdravých principů, které neochvějně nacházíme jedině v našem svatém katolickém náboženství.

Tato pravidla, Svátý Otče, byla sestavena pod titulem „*Salesiánští spolupracovníci*“. Jimi se mají povzbudit křesťané, žijící ve světě, aby přispěli svou pomocí při oné žni, svěřené *Zbožné Společnosti salesiánské*.

Vaše Svatost laskavě tento návrh prozkoumala, požehnala a doporučila. Mnozí biskupové jej přijali s nadšením pro své diecése a nyní s doporučením poslali pokorného tlumočníka prositi Vaši Svatost, aby činem své zvláštní blahosklonnosti ráčila otevřít poklad svatých odpustků. Tímto způsobem bude moci každý býti ujištěn, že zakládání Oratoří je Vaší Svatostí požehnáno a doporučeno a že nachází podporu v onom náboženství, jemuž spolupracovníci svoje námahy rádi zasvěcují. Všichni pak prosí snažně Vaši Svatost, abyste ráčil poskytnouti Salesiánům a jich Spolupracovníkům:

1. Plnomocné odpustky v hodině smrti, obětují-li život svůj Bohu a přijmou-li odevzdaně onen způsob smrti, který se Jemu zalíbí jim poslati.

2. Odpustky a duchovní milosti Třetího řádu sv. Františka z Assisi.

3. By odpustky, udělené kostelům a svátkům sv. Františka z Assisi, mohly býti získány ve svátky sv. Františka Saleského a v kostelích salesiánských.

Pln důvěry, že Vaše Svatost uvolí se poskytnouti žádané milosti, poníženě prosím o zvláštní apoštolské požehnání pro všechny spolupracovníky a všechny dobrodince našeho sdružení, zatím co s největší uctivostí a se synovskou oddaností skláním se

jako
pokorný syn a prosebník

Sac. JAN BOSCO.

Turin, 12. července 1876.

BREVE SV. OTCE PIA IX.

(Překlad latinského autografu).

PIUS PP. IX.

Na věčnou paměť.

Jelikož, jak Nám bylo vyloženo, založeno bylo jakési „*Sdružení čili Svaz salesiánských spolupracovníků*“, jehož členové mezi mnohými a přerůznými skutky křesťanské zbožnosti a lásky po výtce umínají si starati se především o chudé a opuštěné jinochy, tu My, aby společnost den ze dne více se vzťahala, opírajíce se o milosrdenství Boha všemohoucího a o autoritu svatých jeho apoštolů Petra a Pavla, udělujeme všem věřícím obojího pohlaví, kteří jsou již do této společnosti zapsáni a kteří svého času do ní zapsáni budou, plnomocné odpustky pro hodinu smrti každému z nich, budou-li opravdově litovati svých hříchů, vyzpovídají-li se a přijmou-li Nejsv. Svátost oltářní, aneb, kdyby jim toho učiniti možno nebylo, vzývati budou alespoň zbožně a s lítostí jméno Ježíš, možno-li ústy, ne-li, tedy srdcem alespoň, a s duší odevzdanou přijmou z ruky Páně smrt jako pokutu za hřích. Těmže členům zároveň udělujeme blahosklonně v Pánu *plnomocné odpustky* jakož odpuštění všech časných trestů pro ty, kteří hříchů svých opravdově litovali a z nich se vyzpovídali, pak-li kteréhokoli libovolného dne, v kterémkoliv měsíci přijmou v některém kostele aneb veřejné kapli Nejsv. Svátost oltářní. tentýž kostel nebo kapli zbožně navštíví a vyšlou tam k Bohu zbožné modlitby za svornost kní-

žat křesťanských, za vyhlazení bludařství, za obrácení hříšníků a za povýšení sv. Matky Církve. Ty odpustky mohou obětovati také za ony duše věrných zemřelých, které v lásce Boží z tohoto světa se již odebraly.

Mimo to pak, chtějíce projeviti jmenovaným členům zvláštní důkaz blahovůle, uštedřujeme jim všechny odpustky jak plnomocné tak též částečné, kterých se svolením Sv. Stolicе mohou dosáhnouti terciáři sv. Františka z Assisi — a tudíž, aby ty odpustky, jež mohou získati terciáři ve svátky a v kostelích řádu sv. Františka z Assisi — ve svátky sv. Františka Saleského a v kostelích kongregace salesiánské volně a svobodně dosíci bylo jim možno; vykonají-li v Pánu předepsané nábožné skutky, uložené k pravoplatnému dosažení těchto odpustků, autoritou Naší apoštolskou jim to povolujeme. To platí, i kdyby proti tomu něco stálo.

Slova tato platí pro všechny budoucí časy až na věky. Přejeme si pak, aby opisům přítomného listu, jakož i otištěným exemplářům vlastnoručním podpisem některého z veřejných notářů ověřeným a opatřeným pečeti osoby zastupující hodnost církevní, propůjčena byla tatáž víra, která by byla věnována předloženému neb ukázanému spisu samému.

Dáno v Římě u sv. Petra pod rybářským prstenem dne 9. května 1876. v třicátém roce Našeho velekněžství.

(Místo pro pečeť)

Za kardinála ASQUINI

DOMINIK JACOBINI, zástupce.

RUKOPIS SV. OTCE PIA X.

O SDRUŽENÍ SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ A SPOLUPRACOVNIC

(Překlad latinského autografu).

PIUS P. P. X.

Milovaný synu, pozdrav a apoštolské požehnání!

Jestliže ti musíme vzhledem k zásluhám prokázati blahosklonnost, jest Nám opravdu prokázati Tobě veřejně lásku velikou, vidouce jak Společnost salesiánská již po dlouhý čas bez přestání k stále větší oslavě spěje.

Vyvoláno na svět slovutným oním mužem, jenž svítil příkladem všech křesťanských ctností, zvláště pak lásky, namáhaje se jedině a s úmyslem čistým zvětšiti oslavu Boží, sdružení toto nesmírně prospělo společnosti lidské a aby zjednalo spásu duší, podjalo se mnoha podniků po všech dílech světa, nepřehlížejíc nikterak ducha dnešních časů. Jak podivuhodně vzrostla společnost tato nejen počtem vlastních členů, kteří vespolek žijí, nýbrž ještě připojením se těch, kteří jednak pro podpory, jimiž přispívají, jednak pro duchovní výhody, kterých užívají, nazývají se „Spolupracovníky“. Co sami jsme již dávno poznali, nyní svědectvím Tvým vidíme potvrzeno. To pak poukazuje a zároveň zjevným činí, že Společnost salesiánská, — což jest pro ni pochvalou i potěchou zároveň — je lidu křesťanskému velmi milou, poněvadž zatím co slouží k jeho posvěcení, nezapomíná ani na časné jeho dobro.

Zdá se Nám přece vhodným vřeleji než kdykoliv jindy doporučiti ji každému křesťanu, každé diecési, městu a farnosti, aby se všichni snažili živiti k ní přízeň a lásku stále se vzrnávající, především z té pří-

činy, že Společnost tato plně jest oddána křesťanské výuce mládeže, přinášejíc podivuhodný užitek společnosti lidské.

Vpravdě pak ohled berouce na soudobé poměry, považujeme výchovu mládeže za věc nad jiné důležitou, kteráž jakkoli snahy naše vždycky měrou svrchovanou podněcovala, nepochybně musí povzbuzovati v snahách po onom cíli rovněž i věřící k všestranné spolupráci. Nuže, pomohou nejlépe a nejvydatněji, zapíší-li se do svazu spolupracovníků a tak rozmnoží počet salesiánské rodiny, poněvadž taková spolupráce přinese jim i Sdružení veliký prospěch, je pak nikterak nezatíží.

Jelikož pak se dostávalo spolupracovníkům salesiánským od obou Našich předchůdců Pia IX. a Lva XIII. blahé paměti jedinečného a zvláštního projevu náklonnosti, zvláště štědrým udělováním sv. odpustků, líbí se Nám opětovati a následovati je týmiž projevy lásky, a z téhož důvodu rovněž i My udělujeme Sdružení spolupracovníků se vši velkomyslností ducha, o němž jsme se pochvalně zmínili, všechny odpustky a milosti, které byly již dříve povoleny. Kromě toho z hloubi srdce si přejeme, aby právě toto sdružení spolupracovníků mimořádně zásluhami proslavené a mající dle zprávy Nám předložené v krátkém čase téměř tři sta tisíc sdružených, aby se den ze dne rozmáhalo a s pomocí Boží dospělo tak daleko, aby všude — v městech i vesnicích, žil buď duch zakladatele salesiánské rodiny, nebo rostla jeho láska a nacházela tam vždy nové následovníky, především za horlivé spolupráce nejdůstojnějších biskupů.

Na důkaz Naší blahovůle k salesiánské společnosti udělujeme apoštolské požehnání Tobě a všem sdruženým vřelou láskou v Kristu.

Dáno v Římě, u sv. Petra dne 17. srpna roku 1904., druhého Našeho velekněžství.

PIUS P. P. X.

Milovanému synu, knězi MICHALU RUOVI, vrchnímu řediteli Společnosti salesiánské v Turině.

SEZNAM ODPUSTKŮ

I. PŘEHLED ODPUSTKŮ, VÝSAD A ÚLEV UDĚLENÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮM SALESIÁNSKÝM

(Překlad z latinského originálu).

1. ODPUSTKY PLNOMOCNÉ.

A) Spolupracovníkům společnosti salesiánské, kteří vyzpovídavše se a přijavše Svátost oltářní, zbožně navštíví některý chrám nebo veřejnou kapli a pomodlí se tam na úmysl sv. Otce, jsou vyhrazeny následující odpustky:

1.) V den zápisu do „Sdružení salesiánských spolupracovníků“.

2.) Jednou za měsíc, v den jednotlivcem libovolně zvolený.

3.) Podobně jednou za měsíc, v den, v němž se dostaví ku společné schůzce Sales. spolupracovníků.

4.) Taktéž jednou měsíčně v den, v němž vykonají cvičení „šťastné smrti“.

5.) V den, kdy se po prvé zasvětil nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

6.) Pokaždé, zúčastní-li se duchovních cvičení (exercicií).

B) Vykonají-li tytéž náboženské úkony, (zpověď a sv. přijímání) v následujících dnech svátečních:

1.) Nejsvětější Trojice; 2.) Narození Pána našeho Ježíše Krista; 3.) Obřezání Páně (Nový rok); 4.) Nejsvětějšího Jména Ježíš; 5.) Sv. Tři králů; 6.) Proměnění Páně; 7.) Hod Boží velikonoční; 8.) Nanebevstoupení Páně; 9.) Hod Boží svatodušní; 10.) Boží-

ho Těla; 11.) Nejdražší Krve P. N. Ježíše Krísta; 12.) Květnou neděli; 13.) Nalezení sv. Kříže; 14.) Povýšení sv. Kříže; 15.) Svaté Rodiny; 16.) Neposkvrněného Početí P. Marie; 17.) Narození P. Marie; 18.) Obětování P. M.; 19.) Zvěstování; 20.) Zasnoubení; 21.) Navštívení; 22.) Očišťování; 23.) Nanebevzetí; 24.) a 25.) P. Marie Sedmibolestné (v pátek po neděli Smrtné a III. neděli v září); 26.) Nejsv. Srdce Páně; 27.) Sv. Jména P. Marie; 28.) Růžencové P. Marie; 29.) Mateřství P. Marie; 30.) Čistoty P. Marie; 31.) P. Marie Karmelské; 32.) Zjevení sv. Michaela Archanděla; 33.) Zasnoubení sv. Michaela Archanděla; 34.) Sv. Jana Křtitele; 35.) Stole sv. Petra v Římě; 36.) v Antiochii; 37.) Obrácení sv. Pavla Apoštola; 38.) Památka téhož Apoštola; 39.) Sv. Cecilie, panny a mučednice; 40.) Sv. Rocha vyznavače. ⁽¹⁾

C) Za stejných podmínek získají plnomocné odpustky jednou za měsíc, když se denně pomodlí 6krát Otčenáš, Zdravas a Sláva na úmysl sv. Otce. (Dekret Posv. Penit., 22. dubna 1933.)

D) Konečně v hodině smrti po sv. zpovědi a po přijetí nejsv. Svátosti oltářní, neb alespoň po vzbuzení lítosti nad svými hříchy, budou-li zbožně vzývati nejsv. Jméno Ježíš, možno-li ústy, nebo alespoň v srdci svém.

⁽¹⁾ Sv. Kongregací Ritů některé z těchto svátků, které dříve byly pohyblivé, byly ustanoveny na určité dny a sice:

Nejsv. Jména Ježíš na neděli mezi 2.—5. lednem, nepřipadají neděle, na 2. ledna.

Sv. Rodiny na neděli v oktávě sv. Tří králů.

Sv. Srdce P. Marie na sobotu po oktávě Božího Těla, nebo na den po svátku nejsv. Srdce Ježíšova.

Nejdražší Krve P. N. Ježíše Krísta na 1. července.

Nejsv. Jména P. Marie na 12. září.

Druhý svátek P. Marie Sedmibolestné na 16. září.

Růžencové P. Marie na 7. října.

Mateřství P. Marie na 11. října.

Čistoty P. Marie na 16. října.

Tyto tedy jsou dny, kdy možno získati plnomocné odpustky ustanovené na svátky výše uvedené.

2. ODPUSTKY STACIONÁLNÍ

(získávají se při návštěvě sedmi hlavních chrámů římských).

Ve dny stací, označené v římském misálu, spolupracovníci, navštívivše kterýkoliv chrám, neb veřejné Oratorium a pomodlivše se tam dle úmyslu sv. Otce, získají tytéž odpustky, které by získali, kdyby osobně navštívili v určité dny chrámy uvnitř i vně Říma, taktéž označené v misálu římském; stačí zadosti- učiniti jiným uloženým náboženským úkonům. ⁽¹⁾

3. ODPUSTKY ČÁSTEČNÉ.

A) Spolupracovníci získávají odpustky sedmi let a sedmi quadragen, litují-li alespoň svých hříchů:

1.) Pokaždé, když obnoví zasvěcení sebe sama nejsv. Srdci Páně.

2.) Pokaždé, když poučí bližního, kterak se má přisluhovati při mši svaté.

3.) Každý pátek v postě, pomodlí-li se 5krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva na památku umučení P. N. Ježíše Krista.

B) Odpustky 10 let každé, když se pomodlí 6krát Otčenáš, Zdrávas a Sláva na úmysl sv. Otce. (Dekret Posv. Penit. 22. dubna 1933.)

C) Odpustky 300 dnů každé, když litujíce alespoň svých hříchů, učiní nějaký zbožný nebo milosrdný skutek.

Všechny, i jednotlivé odpustky dosud vyjmenované, (výjimku činí pouze plnomocné odpustky získatelné v hodině smrti) mohou se přivlastniti rovněž duším zemřelých v očistci.

4. VÝSADY.

1.) Všechny mše sv., jež budou slouženy kterýmkoliv knězem za duše zemřelých spolupracovníků, jsou vždy a všude privilegovány.

⁽¹⁾ Viz seznam těchto odpustků na str. 18.

2.) Kněží spolupracovníci, kteří zastávají úřad Diecésních ředitelů, mají-li pravomoc zpovídati, se srozuměním nejd. ordinariátu, mohou:

Udělití věřícím na smrtelné posteli, stále se zřetelem na formule a ritus Ustanovení *Pia Mater* Benedikta XIV., blahé paměti, *Apoštolské požehnání* s plnomocnými odpustky, které mohou věřící získati, jsou-li dle shora uvedeného ustanovení pravoplatně připraveni. ⁽¹⁾

5. ÚLEVY.

1.) Spolupracovníci nemocní neb se zotavující, kteří nemohou pohodlně z domu vyjít, mohou získati výše uvedené odpustky, pomodlí-li se místo návštěvy chrámu *5krát Otčenáš, Záravas a Sláva*.

2.) Spolupracovníci, bydlící v krajích, kde není žádného chrámu nebo kaple salesiánské, mohou získati odpustky vyhrazené římskými papeži těmto sal. chrámům, návštěvou místního farního chrámu po zadosti učinění ostatním podmínkám ⁽²⁾.

3.) Spolupracovníci, zdržující se v seminářích, ústavách neb jiných společnostech, mohou získati jak odpustky vyhrazené *Sáružení spolupracovníků*, tak též i ony, které jsou vyhrazeny chrámům salesiánským, jestliže, vyplnivše ostatní podmínky, navštíví chrám nebo, není-li toho, privátní oratoř (kapli) vlastního domu. ⁽³⁾

⁽¹⁾ Formule k udělení apoštolského požehnání s plnomocnými odpustky umírajícím je v Rituálu římské Církve pod titulem: *Ritus Benedictionis Apostolicae in articulo mortis a Sacerdotibus ad id delegatis impertiendae*.

⁽²⁾ Jestliže totiž, vyzpovídavše se a přijavše nejsv. Svátost oltární za příčinou získání plnomocných odpustků, pomodlí se tam na úmysl sv. Otce (viz na str. 18).

⁽³⁾ Jako v poznámce předešlé!

DEKRET.

Svatá Kongregace odpustků a svatých ostatků, používajíc zvláštních pověření, udělených jí sv. Otcem naším Piem X., potvrdila neb blahovolně znova udělila spolupracovníkům Salesiánské společnosti odpustky, výsady a úlevy v seznamu předešlém uvedné, pod podmínkou však, že spolupracovníci, jak kněží taktéž i laikové, chtějí-li z uvedených duševních výhod těžiti, musí se denně pomodliti *Otčenáš, Zdravas a Sláva Otci* na úmysl sv. Otce s připojeným povzdechem: „*Sv. Františku Saleský, oroduj za nás*“; a prohlásila rovněž, že v budoucnu jmenovaní spolupracovníci budou účastníky jedině těch výsad a úlev, které jsou v předešlém seznamu uvedeny.⁽¹⁾

Táž sv. Kongregace zdůrazňuje, že povolení toto platiti bude vždycky i v čase budoucím i bez vydání Breve. A je platné, i kdyby proti němu něco stálo.

Dáno v Římě, v sekretariátě téže sv. Kongregace 2. října 1904.

(Místo pro pečeť)

A. Kardinál TRIPEPI *Pref.*
Za Rev. Msgre D. Diomeda Panici
arcibiskupa Laodicey, sekretáře
JOSEF M. kan. COSELLI, *zástupce.*

II. ODPUSTKY VYHRAZENÉ CHRÁMŮM SALESIÁNSKÝM,
které mohou získati také spolupracovníci v důsledku seznamu uvedeného na straně 21, odstavec 2, 3.

1.) Plnomocné odpustky na svátek sv. Františka Saleského všem věrným křesťanům, kteří vyzpovídavše se a přijavše Tělo Páně od prvních nešpor (požehnání) až do západu slunce tohoto svátku navštíví

⁽¹⁾ Místo dříve uvedených.

kterýkoliv kostel salesiánský a pomodlí se na úmysl sv. Otce. (*Breve: Coelestium numerum*, 9. května 1876.)

2.) Plnomocné odpustky na svátek nejbl. P. Marie Pomocnice křesťanů (24. května) všem věrným křesťanům, kteří vyzpovídavše se a přijavše Tělo Páně, navštíví chrám Páně jako shora (*Rescript: 17. prosince 1895*). ⁽¹⁾

3.) Ještě možno dosáhnouti mnoho jiných vzácných odpustků *toties-quoties* (tolikrát-kolikrát) navštívíme-li některou kapli aneb chrám sales. Doporučuje se tedy spolupracovníkům, aby navštěvovali často svůj farní chrám Páně, kde pak není žádného kostela ani kapličky salesiánské, ani domácí kapličky, žijí-li společně, mějtež vždycky úmysl získati ony odpustky, které jsou vymíněny chrámům sales. a tak na základě výnosu sv. Otce mohou se rovněž získati.

III. SEZNAM ODPUSTKŮ STACIONÁLNÍCH, ²⁾

udělených salesiánským spolupracovníkům vzhledem k uvedenému seznamu

Dny odpustků stacionálních jsou následující:

- 1.) Obřezání, Zjevení, Nanebevstoupení Páně;
- 2.) Neděle adventní, Devítník a dvě následující;
- 3.) Všechny dny kvatembrové a prosebné;
- 4.) Všechny dny od 24. do 28. prosince;
- 5.) Všechny dny doby postní, velikonoční oktávy, totiž od Zeleného čtvrtku do Bílé neděle.
- 6.) Všechny dny od vigilie svatodušní do příští soboty.

⁽¹⁾ Plnomocné odpustky také ve svátek patrona sal. místního chrámu těm, kdož vyzpovídavše a přijavše Tělo Páně, navštíví sal. kostel jako shora. (*Breve: Coelestium numerum* 9. května 1876.)

⁽²⁾ Je velmi starý onen zbožný zvyk navštívití v Římě chrámů — zvané *Stationales* — v kterých jsou úctyhodné památky svatých, zvláště mučedníků. V jistých dnech v roce obracel se tam v průvodě lid, duchovenstvo i sv. Otec. Tato

IV. ODPUSTKY POSVĚCENÉ PRÁCE

Sv. Otec Pius XI. v audienci, udělené vrchnímu představenému Don Filipovi Rinaldimu 6. června 1922, poskytl blahosklonně tyto zvláštní milosti:

Kolikrátkoliv Salesiáni, Dcery P. Marie Pomocnice, jejich nynější a bývalí chovanci, Spolupracovníci obého pohlaví, připojí ke své práci, (ať jest jakákoliv), nějaký nábožný povzdech, i zcela kratičký, získávají odpustky 400 dní a odpustky plnomocné jednou za den, které se mohou přivlastniti také duším v očistci.

Zmíněný povzdech může býti i pouhou myšlenkou. (Viz Odpověď Posv. Penit., 7. prosince 1933.)

pobožnost přiměla sv. Řehoře Velikého, aby zavedl tyto „Stationes“ samé, označiv chrámy k návštěvám nejen v době postní, nýbrž i v některých jiných obdobích a dnech v roce; chtěl pak, aby tyto „Stationes“ byly zapsány do římského misálu.

Aby povzbudil věřící k navštěvování zmíněných chrámů ve dnech označených a k modlitbě na úmysl sv. Otce, týž sv. Řehoř a jiní jeho nástupci udělili různé odpustky, které byly pozměněny sv. Otcem Piem XI., dekretem Posv. Penitenciarie ze dne 12. dubna 1932.

Na základě toho dekretu jsou stacionální odpustky následující:

Plnomocné odpustky, které mohou získat věřící, vyzpovídají-li se a přijmou Tělo Páně a ve stanovené dni nábožně navštíví stacionální chrám a zúčastní se obřadů, které se konají dle zvyku nebo z nařízení biskupa ráno nebo večer a pomodlí se na úmysl sv. Otce.

Plnomocné odpustky, které mohou získat věřící ve stacionálním chrámě, nekoná-li se tam žádný veřejný úkon, vyzpovídají-li se a přistoupí ke stolu Páně a v tom chrámě ve stanovené dni se pomodlí 5 Otčenášů, Zdrávasů a Sláva před Nejsv. Svátostí, 3 Otčenáše, Zdrávas a Sláva před ostatky, vystavenými k uctění, 1 Otčenáš, Zdrávas a Sláva na úmysl sv. Otce.

Částečný odpustek 10 let, který mohou získat věřící, kteří stacionální chrám pouze navštíví a se srdcem aspoň zkroušeným se pomodlí zmíněné modlitby.

Podmínce o modlitbě na úmysl sv. Otce se zadostučiní, pomodlí-li se věřící 1 Otčenáš, Zdrávas a Sláva nebo jinou libovolnou modlitbu. (Dekret Posv. Penit. 22. dubna 1933.)

Třeba dbáti obvyklých podmínek, chceme-li získat plnomocné odpustky, totiž: zpověď, přijímání a návštěva chrámu nebo veřejné oratoře s modlitbou na úmysl sv. Otce. (Viz List kard. Penitenciáře hlav. představenému Salesiánů, 18. února 1933.)

Kdo chce denně získat plnomocné odpustky, ať pamatuje, že se třeba vyzpovídat, je-li třeba znovu nabýt milosti posvěcující, přijímat téměř denně (aspoň pětkrát v týdnu) a denně navštívit chrám nebo veřejnou oratoř.

Jsou-li na týž den vypsány různé odpustky vyžadující návštěvu a modlitby, třeba je opakovat tolikrát, kolikrát jsou odpustky získatelné.

Kdo by nemohl z oprávněných důvodů vykonati některý předepsaný skutek pro získání odpustků, ať se obrátí na zpovědníka, který má právo zaměnití jej za jiný. (Kánon 935.)

KALENDÁŘ ODPUSTKŮ

1.) Plnomocné odpustky během roku na stálé dni.

- Leden: 1. Obřezání Páně.
 2. Nejsv. Jména Ježíš.
 6. Zjevení Páně.
 18. Stolce sv. Petra v Římě.
 23. Zasnoubení Panny Marie.
 25. Obrácení sv. Pavla.
 29. Sv. Františka Saleského.
- Únor: 2. Očišťování.
 22. Stolce sv. Petra v Antiochii.
- Březen: 25. Zvěstování.
- Květen: 3. Nalezení sv. Kříže.
 8. Zjevení sv. Michaela Archanděla.
 24. P. Marie Pomocnice.
- Červen: 24. Sv. Jana Křtitele.
 30. Památka sv. Pavla.
- Červenec: 1. Nejdražší Krve.
 2. Navštívení.
 16. P. Marie Karmelské.
- Srpen: 6. Proměnění.
 15. Nanebevzetí.
 16. Sv. Rocha.
- Září: 8. Narození P. Marie.
 12. Jména P. Marie.
 14. Povýšení sv. Kříže.

15. Sedmi bolestí P. Marie.
29. Posvěcení sv. Michaeli Archandělu.

Říjen: 7. Růžencové P. Marie.
21. Mateřství P. Marie.
16. Čistoty P. Marie.

Listopad: 21. Obětování P. Marie.
22. Sv. Cecilie.

Prosinec: 8. Neposkvrněného Početí.
25. Narození Páně.

Kromě toho svátek patrona chrámu.

POHYBLIVÉ SVÁTKY :

Svaté rodiny. (V neděli po Zjevení Páně.)
Sedmi bolestné P. Marie. (V pátek po V. neděli postní.)
Květná neděle.
Boží hod velikonoční.
Nanebevstoupení.
Boží hod svatodušní.
Nejsvětější Trojice.
Boží Tělo.
Srdce P. Marie (v sobotu po B. Srdci Ježíšově).

PANNA MARIA POMOCNICE KŘESŤANŮ,
ochránkyně, vůdkyně a matka salesiánského díla

PRAVIDLA

SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ

(Především nutno podotknouti, že ačkoliv se doporučuje všem spolupracovníkům věrné zachovávání těchto pravidel k vůli získání četných výsad duchovních, přece nikdo není povinen zachovávat je ani pod těžkým ani pod lehkým hříchem, vyjma věci, které jsou již nařízeny nebo zakázány příkázáními Božími nebo církevními. Tolik, aby nebyla zavdána příčina k nepokojí a neklidu svědomí.)

I.

JE NUTNO, ABY SE KŘEŠTANÉ SPOJILI
KU SPOLEČNÉ DOBROČINNÉ PRÁCI.

Již v nejstarších dobách uznávalo se všeobecně, že jest nutno, aby se sdružovali lidé dobré vůle za účelem vzájemné podpory v plnění dobra a ve vykořehňování zla. Tak činili první křesťané, tvoříce spolu jakoby jedno srdce a jednu duši. Nebezpečnostvými, jimž byli denně vystaveni, neztráceli odvahy, ano povzbuzovali se vzájemně k statečnosti u víře a k boji s nebezpečnostvými, jež hrůzně se nad nimi ustavičně vznášela. Této ostražitosti učí nás sám Pán, řka, že i nejslabší síly, spojené v jeden celek, stanou se silnými; a jakkoliv lze snadno přetrhnouti slabý motouz, nesnadno jest přece přetrhnouti tři spojené: „*Vis unita fortior, funiculus triplex difficile rumpitur*“. Tak si počínají i lidé světší ve svých časných záležitostech a podnicích. Mají snad býti synové světla méně rozvážnými než synové temnoty? Zajisté, že nikoliv! I my křesťané, musíme se v těchto těžkých časech sdružovati, abychom všemi prostředky šířili ducha modlitby a lásky, jež nám naše sv. víra podává a tak alespoň zmenšili, ne-li úplně odstranili zlobu,

jež ohrožuje nevinnost a mravy dospívající mládeže, v jejíž rukou jest naděje a budoucnost společnosti lidské.

II.

SALESIÁNSKÁ KONGREGACE POUTEM KŘESŤANSKÉ SOLIDARITY.

Tato kongregace, potvrzená Církví sv., může býti jistou a stálou páskou spolupracovníků salesiánských. Vzala si za úkol pracovati hlavně mezi mládeží, od níž záleží utěšená nebo smutná budoucnost společnosti. Netvrdíme, že jest to jediný prostředek k řešení nouze tak velké, dnes všeobecně pocítované; jestiž mnoho jiných, které rovněž co nejvřeleji doporučujeme, aby byly uplatněny. Sami navrhuje o jeden prostředek více a tím jest právě „Sdružení spolupracovníků salesiánských“. Obracíme se totiž s nálehavou prosbou ke všem dobrým katolíkům, žijícím ve světě, aby pomáhali členům kongregace salesiánské. Jest pravda, že počet salesiánů značně vzrostl, ale hodně ještě schází k tomu, abychom mohli vyhověti všem prosbám, které den co den nejen z Evropy, ale i z Číny, Austrálie, Ameriky a zvláště Argentiny a jiných zemí docházejí. Odevšad docházejí prosby o kněze, kteří by se ujali mládeže, vystavené nesčíslným nebezpečenstvím, prosby o otevření nových domů, založení ústavů, misií, které s napjetím očekávají příchod dělníků evangelických. K tolikerým potřebám hledáme spolupracovníky.

III.

POSLÁNÍ SALESIÁNSKÝCH SPOLU- PRACOVNÍKŮ.

Hlavním úkolem salesiánských spolupracovníků jest snaha po křesťanské dokonalosti takovým způsobem života, který by se dle možnosti podobal společnému životu v řeholi. Jest mnoho věřících, kteří by rádi opustili svět a vstoupili do kláštera, ale buď pro svůj

věk, slabé zdraví, povinnosti stavu aneb jiné závažné příčiny nemohou tak učiniti. Takoví tudíž, stanou-li se salesiánskými spolupracovníky, mohou zůstat ve svém zaměstnání, žítí dále ve středu své rodiny a přece žítí tak, jakoby náleželi do rodiny řeholní. Proto sv. Otec Pius IX. kladl sdružení salesiánských spolupracovníků na úroveň třetího řádu starších řeholních společností, s tím jen rozdílem, že terciáři se mají cvičiti v křesťanské dokonalosti především pobožnostmi, — kdežto život salesiánského spolupracovníka je život činný, konání milosrdných skutků ve prospěch bližního, zvláště ohrožené mládeže.

IV. ZPŮSOB SPOLUPRÁCE.

Salesiánští spolupracovníci jsou povoláni k téže práci, ke které je povolána kongregace salesiánská, s níž jsou co nejúžeji spojeni:

1.) Mají pečovati o konání devítidenních a třídeních pobožností, duchovních cvičení a katechisací zejména tam, kde se k tomu nedostává buď hmotných nebo mravních prostředků.

2.) Poněvadž v těchto dobách je citelný nedostatek povolání ke stavu duchovnímu, salesiánští spolupracovníci, kteří mají k tomu prostředky, budou pečovati především o takové hochy a dospělé, kteří svými vlastnostmi, ctnostmi a vlohami jeví známky povolání k duchovnímu stavu, a budou je podporovati radou a usnadňovati jim přijetí do škol, gymnasií a seminářů, kde by se mohli vzdělati a dojíti splnění své tužby.

Za tím účelem bylo založeno právě „Dílo P. Marie Pomocnice“ pro starší jinochy, kteří by již jinde nemohli najíti cesty k dosažení svého cíle.

3.) Salesiánští spolupracovníci mají též bojovati všemi silami proti špatnému tisku rozšiřováním tisku dobrého, dobrých knih, brožur a tiskovin všeho druhu tam, kde to uznají za vhodné.

4.) Mají se ujímati dítek nákazou ohrožených, shromažďovati je, učiti je pravdám sv. víry, povzbu-

zovati k docházce do chrámu Páně, přispívati jim radou a pomocí v nebezpečích, uváděti je tam, kde se vyučuje náboženství. — Hle, toť rozsáhlá působnost salesiánských spolupracovníků.

Kdo sám nemůže tímto způsobem působiti, ať tak činí prostřednictvím jiných tím, že získá pro tento apoštolát příbuzné, přátele a pod. Vše, co řečeno o mládeži mužské, týká se i mládeže pohlaví ženského.

5.) Dle příkladu prvních křesťanů mají salesiánští spolupracovníci pomáhati modlitbou neb hmotnou podporou dle možnosti a okolností všude tam, kde je toho potřebí. První křesťané snášeli statky své k nohám apoštolů, aby jich bylo užito ve prospěch vdov, sirotků a jiných ubožáků. Z almužny nikdy nikdo neschudne!

V.

ÚSTAVA A VEDENÍ SDRUŽENÍ SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ.

1.) Kdokoli dovršil 16tý rok věku svého, může se státi salesiánským spolupracovníkem, má-li ochotu řídit se předpisy pravidel.

2.) Sdružení doporučuje se laskavé péči sv. Otce, biskupů a farářů, od nichž jest úplně závislé v záležitostech sv. náboženství se týkajících.

3.) Hlavní představený kongregace salesiánské jest zároveň představeným téhož Sdružení.

4.) Ředitel každého domu salesiánského má plnou moc zapsati hlásící se nové členy; jich jména, příjmení a bydliště, zašle generálnímu představenému, jenž je zapíše do všeobecného soupisu.

5.) V městech a vesnicích, v nichž kongregace salesiánská nemá žádného domu a které mají alespoň 10 členů, ustanoví si jednoho člena *t. zv. dekuriona*; přednost mají kněží⁽¹⁾ a není-li kněze, osoby světské,

(1) Dekurion stojí v čele 15ti nebo více spolupracovníků neb spolupracovnic. Každý vdp. farář se snažně prosí, aby

těšící se všeobecné vážnosti a důvěře. Ten povede korespondenci s představeným aneb s ředitelem nejbližšího salesiánského domu.

6.) Každý spolupracovník dle okolností může hlavnímu představenému kdykoliv předložit, co považuje za hodné úvahy.

7.) Každé tři měsíce, nebo i častěji prostřednictvím „Věstníku“ neb i zvláštního letáčku dá se věděti všem členům, co navrženo, co vykonáno, co zbývá vykonati, co se zamýšlí a pod. Ke konci každého roku předloží se soupis záležitostí, jimiž by bylo radno zabývat se v novém roce. Podává se rovněž seznam všech zemřelých členů, kteří se doporučují modlitbám všech ostatních.

8.) V den sv. Františka Saleského (29. ledna) a Panny Marie Pomocnice (24. května) každý ředitel neb dekurion shromáždí všechny členy svého obvodu, by se vzájemně v pobožnosti k těmto nebeským ochráncům povzbudili a by si vyprosili jejich pomoc k vytrvalosti v další práci v duchu Sdružení.

VI.

ZVLÁŠTNÍ POVINNOSTI SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ.

1.) Členové kongregace salesiánské považují všechny spolupracovníky za své bratry v Kristu Ježíši a obracejí se k nim, kdykoliv potřebují jich pomoci k větší cti a chvále Boží a k prospěchu lidských duší. Spolupracovníci opět, kdykoliv jim třeba, s toužou důvěrou mohou se obracet na salesiány.

2.) Proto všichni členové, jako synové Otce ne-

se dekurionem salesiánských spolupracovníků ve své farnosti skutečně stal.

V sídelních městech biskupských dle návrhu neb schválení nejdůstojnějšího Ordinariátu, bývá zvolen „diecésním ředitelem“ některý z členů katedrální kapituly aneb jiný vlivný duchovní.

Diecésním duchovním ředitelům Sdružení sv. Stolice udělila mnohé výsady a práva.

beského, bratři v Kristu Ježíši, snaží se dle možnosti, aby se dostalo potřebné podpory ústavům salesiánským buď z vlastních prostředků neb od jiných lidumilů, od nichž členové milodary seberou.

3.) Spolupracovníci nemají žádných stálých povinností platebních, ale měsíčně neb ročně mají věnovati takový příspěvek, jaký jim jejich láska a poměry vnukají; tyto peníze budou zaslány vrchnímu představenému na podporu a udržení kongregace. ⁽¹⁾

4.) Každoročně konají se alespoň dvě shromáždění, jedno ve svátek P. Marie Pomocnice (24. května) a druhé ve svátek sv. Františka Saleského (29. ledna). Na každém tomto shromáždění se učiní sbírka podle odstavce 3. § VI. shora. Kde vůbec není žádného zřízení, ani dekurie, příznivci odešlou své milodary laskavě přímo salesiánům.

VII. DUCHOVNÍ VÝHODY.

1.) Sv. Otec Pius IX. dekretem ze dne 30. července 1875. rozšířil všechny duchovní výsady, udělené salesiánům, na všechny dobrodince a spolupracovníky salesiánské, mimo ty, jež vztahují se k žití společnému. ⁽²⁾

2.) Spolupracovníci mají tudíž podíl na všech mších sv., modlitbách, novénách, triduích, duchovních cvičeních, kázáních, katechisacích, slovem na všech zásluhách, jichž si řeholníci salesiánští ve službě Boží po celém světě získají.

3.) Mají též účast na všech zásluhách, mších sv. a modlitbách, konaných za salesiánské dobrodince a jich rodiny každodenně v basilice P. Marie Pomocnice v Turině a ve všech ústavech salesiánských celého světa, hlavně za ty, kteří podporují hmotně neb mravně kongregaci salesiánskou.

⁽¹⁾ Milodary, věnované na cíl dárcem označený, budou svému účelu rovněž odevzdány.

⁽²⁾ Dnes dekretem Sv. Kongregace Odpustků ze dne 2. října 1904 výjimka ta už není v platnosti.

4.) Dne následujícího po svátku sv. Františka Saleského, všichni kněží salesiánští a spolupracovníci-kněží odslouží mši sv. za zemřelé členy. Spolupracovníci nekněží přistoupí ke Stolu Páně a pomodlí se pět desátek sv. růžence na týž úmysl.

5.) Roznemůže-li se těžce některý z členů, budiž o tom okamžitě uvědoměn představený, který zařídí, aby se za nemocného konaly zvláštní modlitby. Podobně při smrti některého z členů.

VIII.

NÁBOŽNÁ CVIČENÍ SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ.

1.) Salesiánským spolupracovníkům se nepředpisují žádné zvláštní, zevnější pobožnosti. ! Aby však jejich život byl podobný tomu, který vedou v řeholi, doporučuje se jim zachovávat slušnost v oděvu, skromnost v jídle a pití, prostotu v zařízení příbytků, slušnost ve vyjadřování, svědomité plnění povinností stavu a péče, aby osoby domácí od nich závislé a vůbec všichni podřízení světili řádně neděle a svátky.

2.) Doporučuje se, aby konali každoročně alespoň několik dní duchovní cvičení. Každý poslední neb jiný den v měsíci věnuje se „*přípravě na šťastnou smrt*.“ V ten den spolupracovník se vyzpovídá a přijme Tělo Páně jakoby to bylo skutečně již naposled v životě. Jak po vykonání exercicií, tak při „*cvičení šťastné smrti*“ dosahují se plnomocné odpustky. ⁽¹⁾

3.) Každý spolupracovník pomodlí se denně jeden Otčenáš, Zdrávas a Sláva Otci ke cti sv. Františka Saleského s povzdechem: „*Svatý Františku Saleský, oroduj za nás*“ — na úmysl sv. Otce. Kněží a všichni ti, kdož se modlí breviář nebo Malé hodinky k Panně Marii, jsou osvobozeni od těchto modliteb. Stačí mít

(1) Podotýkáme znova, že tyto povinnosti nejsou nikterak závazné ani pod všedním hříchem.

při těchto modlitbách na zřeteli úmysl sv. Otce.⁽²⁾

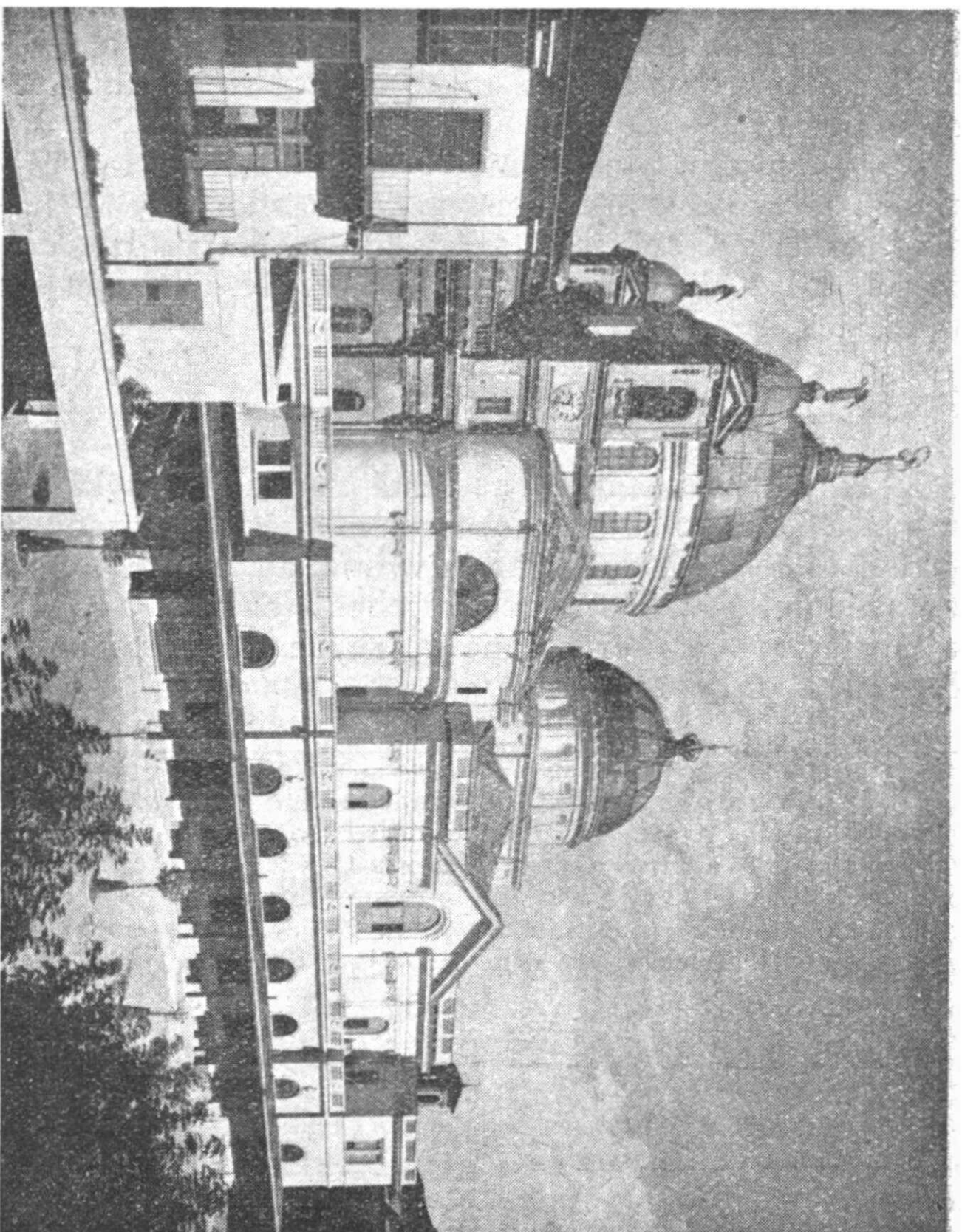
4.) Mimo to doporučuje se všem spolupracovníkům časté přijímání nejsvětější Svátosti oltářní a svátosti pokání, tím více, že takto získají vždy plnomocné odpustky:

5.) Odpustky plnomocné i neplnomocné lze přivlastniti také duším v očištění, mimo odpustky „v hodině smrti“, které jsou výhradně osobní a lze jich dosíci, když duše opouští tělo, aby se odebrala na věčnost.

PŘIPOMENUTÍ.

K vůli klidu svědomí se ještě znovu podotýká, že se sice doporučuje zachovávání těchto předpisů k získání četných duchovních výhod, ale že nikdo není ve svědomí vázán ani pod hříchem lehkým, ani těžkým, mimo věci přikázané a zakázané přikázáními Božími a církevními.

⁽²⁾ Tolik pro zachovávání stanov. Ale ode všech bez výjimky mimo to se vyžaduje modliti se denně: Otče náš, Zdrávas a Sláva Otci s povzdechem: „Svatý Františku Saleský, oroduj za nás!“ na úmysl sv. Otce za získání plnomocných odpustků, jinak by odpustky pozbývaly své platnosti. (Dekret ze dne 2. října 1904, str. 22.)

**BASILIKA
P. M. POMOCNICE
KŘEŠŤANŮ
V TURINĚ**

I. ORGANISACE SPOLUPRACOVNÍKŮ SALESIÁNSKÝCH

1.) Generálním ředitelem spolupracovníků je vrchní představený společnosti salesiánské, který veškerou činnost vede a řídí:

a) Prostřednictvím „*Salesiánského věstníku*“, úředního orgánu společnosti.

b) Prostřednictvím „*diecésních ředitelů, dekurionů a horlitelek*“.⁽¹⁾

c) Prostřednictvím „*ústřední kanceláře*“.

2.) Ústřední kancelář, která jest vedena pod dohledem vrchního ředitele, má na starosti:

a) Podporovati činnost a vzrůst sdružení prostřednictvím *pomocných sekretariátů*, zřizovaných v každé *inspektorii*⁽²⁾, v každém ústavě salesiánském; prostřednictvím *ředitelů, dekurionů a horlitelek*, jimž podává patřičné pokyny, rady a pomoc.

b) Určuje národní a mezinárodní sjezdy ve vhodném čase a místě.

3.) *Pomocné sekretariáty inspektoriální* ve shodě s ústředním a se svolením nejdůstojnější konsistoře

(1)* Tyto základní normy pro organizaci a činnost sal. spolupracovníků předloženy na VIII. mezinárodním kongrese, který se konal v Turíně v květnu 1920. byly potvrzeny a schváleny druhým nástupcem sv. Don Bosca, Don Pavlem Alberou.

(1) Horlitzkami se nazývají ony obětavé spolupracovnice, které si umínají podporovati místní aneb misijní sal. podniky způsobem mimořádným na př.: zřizováním kostelních rouch posvátných, přípravou vánoční nadílky, pomocí při pořádání sjezdů pro spolupracovníky, dobrodince a odběratele „Sal. Věstníků“, slovem provozováním moderního apoštolátu práce a dobrého příkladu.

(2) Inspektoriemi nazývají se obvodní provincie, svěřené správě jednoho provinciála, který se u salesiánů nazývá inspektorem.

v jejímž obvodu se nacházejí, starají se o jmenování diecésních ředitelů; postarají se o předepsané přednášky na svátek sv. Františka Saleského a na svátek P. M. Pomocnice; dle místních potřeb vypracují program práce, propagačních přednášek, dle úmyslu sv. Dona Bosca, připravují krajské a diecéšní sjezdy zpravivše o tom dříve ústřední kancelář.

4.) *Místní pomocné sekretariáty* provádějí dle místních potřeb činnost, navrženou ústřední a inspektoriální kanceláří.

5.) *Ředitelé salesiánských domů, ředitelé diecéšní a dekurioni* mají především na starosti zřizovati v městech a vesnicích *komitáty salesiánské činnosti*, navrhnutí a prováděti práce. *Diecéšní ředitelé* mohou určit diecéšní schůze neb schůze několika blízkých farností (dekanátu), zpravivše o tom dříve *inspektoriální kancelář*.

6.) *Komitáty salesiánské činnosti*, které tvoří spolupracovníci a spolupracovnice, společně provádějí program salesiánské spolupráce tím způsobem, že jak v městech, tak i na vesnicích pověřují dle okolností jednu nebo více osob:

- a) Péčí a přímou podporou salesiánských misí,
- b) o místní činnost spolupracovníků a to:
 - a) o akci nábožensko-sociální,
 - b) o povolání ke stavu duchovnímu,
 - c) o šíření dobrého tisku,
 - d) o katolické spolky mládeže a dohled nad mládeží vůbec.

Ženské komitáty mohou řídit spolupracovnice s titulem *horlitelky* a s povinnostmi *dekuriona*.

7.) Spolupracovníci dle úmyslu sv. Dona Bosca budou nápomocni vrchnímu představenému (prostřednictvím nejbližšího sal. ústavu) libovolnými příspěvky na udržování veškerých podniků, sal. misí, vydávání sal. Věstníku a především rozšiřování díla v těch nových zemích, které potřebují nejrychlejší apoštolské pomoci, jsouce vždy nakloněni práci, již si vytkly *komitáty sal. činnosti*.

8.) *Salesiánský Věstník*, který se tiskne v různých

jazycích pod dohledem vrchního představeného zbožné společnosti, z vděčnosti bývá zasílán i těm osobám, které jakkoliv nezapsány do sdružení spolupracovníků, podporují nějakým způsobem činnost a vývoj děl Don Boscových. — Pomocné sekretariáty, ředitelé, dekurioni i sami spolupracovníci, zasílají pak do „Salesiánského Věstníku“ ony zprávy, které mohou přispěti k větší slávě Boží aneb k obecnému povzbuzení k dobrému.

9.) U národností, kde se ještě salesiánské ústavy nenacházejí, *Ústřední kancelář* po srozumění s nejbližším výpomocným úřadem navrhne vrchnímu řediteli jmenování *ředitele celonárodního*.

10.) *Inspektorální sekretariáty a národní ředitelové* zašlou každoročně vrchnímu představenému aneb ústřední kanceláři zprávu o rozvoji zbožného sdružení v jednotlivých krajích a národech.

II. SALESIÁNSKÁ SPOLUPRÁCE

Všeobecné pokyny.

1.) Pro toho, kdo by se chtěl státi salesiánským spolupracovníkem, postačí dle výslovného prohlášení sv. Dona Bosca, přispívati jakýmkoliv způsobem, modlitbou, příspěvky aneb osobním přispěním k rozvoji salesiánského díla. Místní činnost jest svěřena a doporučena *komitátům salesiánské akce*, již tvoří spolupracovníci.

2.) V krajích, kde vzniká nějaké nové dílo salesiánské, dle příkladu, který byl od prvopočátku Sdružení zachován, dříve než by bylo započato s jakýmkoliv jiným místním podnikem, budiž použito všemožných prostředků k upevnění díla započatého.

1. PRO UDRŽOVÁNÍ PODNIKŮ A MISÍ SALESIÁNSKÝCH.

Aby bylo zajištěno dílu Don Bosca Boží požehnání, prostředky hmotné a morální, nezbytné k rozvinutí

jeho apoštolské činnosti, vzhledem k hlavě IV. paragrafu 5. těchto pravidel:

1.) Prosíme *salesiánské spolupracovníky*, aby mu vyprošovali na Pánu Bohu požehnání; aby o něm šířili známost rozšiřováním „*Salesiánského Věstníku*“; udržovali je vlastními milodary a získáváním nových spolupracovníků a dobrodinců.

2.) Ředitelé a dekurioni se prosí, aby se postarali o dvě pravidly předepsané přednášky na svátek sv. Františka Saleského a P. Marie Pomocnice a sbírky odevzdávali svému účelu.

3.) Pomocné sekretariáty inspektoriální a místní ať čas od času ve shodě s řediteli a dekuriony pořádají propagační přednášky a sice za dvojím účelem: rozšíření *Sdružení spolupracovníků a sbírání příspěvků* na všeobecné potřeby díla.

4.) V městech a velkých střediscích budtež zakládány *ženské komitáty salesiánské akce a maminky díla Don Boscova*; tyto se budou zajímati o *přednášky, dobročinné podniky* a o přípravu posvátných předmětů pro sales. misie.

5.) V osadách menších může býti ustanovena *dekurionem horlitelka*, pověřená sbíráním milodarů na salesiánská díla.

2. PRO MÍSTNÍ ČINNOST.

A) Činnost náboženská a sociální.

Přihlížejíce ku znění IV. hlavy, paragrafu 1. těchto pravidel, salesiánští spolupracovníci mají:

1.) Zdůrazňovati osobně i ve společnosti prohloubení křesťanského života, užívající všemožných prostředků, jež nám podává činná a osvícená apoštolská horlivost, zvláště dobrým příkladem.

2.) Podporovati dle zvláštních místních potřeb práci nábožensko-sociální, horliti o zřízení lidových náboženských kursů pro mládež i dospělé, přispívati všemi dobrými prostředky k náboženské výuce mládeže i dospělých na místech, kam se vloudila lhostej-

nost a odpor proti náboženství, aneb nedostává-li se snad hmotných prostředků k započetí soustavné práce na ozdravení širších vrstev. Mají dbáti rovněž o svěcení zasvěcených svátků, — bojovati bez ustání proti klení a špatným řečem, — pracovati na zřizování skupin křesťanských otců a matek, aby se dosáhlo pravé křesťanské výchovy dítek atd..... Konečně, dle příkladu Don Bosca, měli by využití bez prodlení každého způsobu křesťanské prozíravosti a prozřetelnosti, jak je vyžadují mimořádné místní a dobové potřeby.

3.) Rozšiřovati *Sdružení ctitelů Panny Marie Pomocnice* a zaváděti dne 24. v měsíci *měsíční oslavu* této Božské Matky a kde je to možno aneb vhodné, budiž připojena i pobožnost *cvičení šťastné smrti*.

4.) Zřídití výbor k oslavě *svátku papežského*.

B) Pro povolání k stavu duchovnímu.

Jsouce pamětlivi slov Kristových: „Proste Pána žní, aby poslal dělníky na vinici svou“, a živých pobídek Don Bosca, sales. spolupracovníci vzhledem k hlavě IV., paragr. 2. těchto pravidel:

1.) Modlete se a zavádějte modlitby, aby ráčil Pán Bůh vzbuditi, zachovávatí a posvěcovatí hojnost povolání k duchovnímu stavu.

2.) Všimněte si jinochů, jevících sklon k tomuto povolání, aby je neztratili, vzdalujte od nich špatnou četbu a nebezpečné druhy, povzbuzujte je k častému přistupování k svátostem, aby si tak uchovali královnu ctností, čistotu života!

3.) Upozorňujte je na nejbližší salesiánské ústavy a na vdp. faráře a kněze, kteří by je mohli podporovati.

4.) Věřte jim velkomyslně a s důvěrou a hledejte jim dobrodince, kteří by jim umožnili studia, jsouce pamětlivi slov sv. Don Bosca: „Uvědomujme si, že darujeme Církvi sv. poklad veliký, zjednáme-li jí jedno povolání. Zůstane-li takové povolání či kněz v diecési nebo jde do misií nebo se uchýlí do kláštera, to je vedlejší. Představuje vždycky veliký poklad,

který byl věnován sv. Církvi Ježíše Krista.“

5.) *Rozšiřujte dílo Panny Marie Pomocnice pro povolání dospělých k duchovnímu stavu.* (1)

6.) Přispívejte na dorost ostatními běžnými způsoby jako nadace, adopce domorodého, misijního kléru a měsíční nebo roční plat na salesiánské aspiranty.

C) *Pro dobrý tisk.*

Jelikož byl dobrý tisk jedním z nejpřednějších podniků, kterému se sv. Don Bosco s velkým zájmem věnoval a veškerému křesťanskému lidu vřele doporučoval, *spolupracovníci* vzhledem na kapitolu IV. § 3. těchto pravidel:

1.) Uvádějte svorně ruku v ruce ve skutek návrhy, které předkládá sv. Otec a nejdůstojnější biskupové pro rozšíření dobrého tisku!

(1) Podnik tento dočkal se již plodů nanejvýš utěšených, jelikož povolání jeví se v pokročilejším věku, bývají obyčejně nejupřímnější a nejvytrvalejší. — Skutečně z těchto škol vyšlo již několik tisíc kněží, mezi nimiž mnoho zdatných misionářů.

Sdružení neb zapsaní do díla Panny Marie Pomocnice se rozdělují na tři kategorie členů: přispívající, dopisující a podporující.

1.) Přispívající: zavazují se příspěvkem 20 h na měsíc, aneb 2 Kč ročně (v Americe přibližně 1 dolar). U kněží postačí, když odslouží jednu mši sv. a odevzdají za ni almužnu ve prospěch díla salesiánského.

2.) Dopisující: na počest dvanácti apoštolů, postaví se v čelo jedné neb více dvanáctkám dobrodinců, vybírají mezi sebou podpory a zasílají je představenému dílu. Přijímají s povděkem každou i sebemenší almužnu, třeba i jeden pětihalěr.

3.) Podporující: dávají dle možnosti a dle libosti nějakou almužnu v penězích neb předmětech (na př. i požívatiny, prádlo, knihy a pod.). Ti, kteří se zaváží vydržovati jednoho chovance, mohou poslati kteréhokoliv jinocha, stačí, když odpovídá veškerým podmínkám přijetí a ústavního řádu. Taktéž si mohou vybrati kteréhokoliv z chudých chovanců ústavu, k jehož dobru by byly podpory jejich přičteny.

Blíže informace u ředitelství dotyčného ústavu.

2.) Zdržujte se kupování a čtení novin, časopisů a knih špatné pověsti a dávejte dobrý pozor na četbu domácích!

3.) Předplácejte dobré místní noviny neb časopisy a přičiňujte se, aby hodně byly čteny, tím, že je necháte kolovati mezi známými.

4.) Starejte se se zájmem o laciné neb i úplně volné rozšiřování svazků, brožur a letáčků mravně-náboženských jako „Četba Katolíků“ Don Bosca a zakládejte i uvádějte v činnost „Kolující knihovny“.⁽¹⁾

5.) Činnost propagační udržujte v ustavičném proudu způsobem činným a nepřetržitým jak rozšiřováním tisku dobrého, — tak též omezováním vlivu tisku nevěreckého neb i činným zasáhnutím péra.

D) Pro péči o mládež.

Poněvadž pro budoucí blaho Církve sv. a společnosti lidské sv. Don Bosco doporučoval nejvíce práci mezi mládeží, zvláště pak dohled a péči o jinochy opuštěné a o jejich křesťanskou výchovu, spolupracovníci vzhledem na hlavu IV. § 4. těchto pravidel:

1.) Přičiňují se všude o navštěvování farních křesťanských cvičení a o rozkvět i zakládání svátečních domovů pro mládež (oratoří) a vyučování náboženství. —

2.) Horlí a podporují zakládání každého podniku, který má za účel náboženskou výchovu mládeže, jako:

a) koleje, ústavy výchovné a konvikty pro studující mládež, v nichž vládne upřímný náboženský duch, nejraději jsou-li řízeny řeholníky;

b) řemeslnické a zemědělské školy a ústavy, ústavy výchovné a stravovny pro dělnictvo, nejraději s ři-

⁽¹⁾ Knihovnu „Četba katolická“ založil v Itálii sám D. Bosco a sám téměř po celý život byl ředitelem a pisatelem této knižní sbírky. Podobnou akci zavádějí Salesiáni u všech národností, jakmile mají k tomu podmínky možnosti. Totéž platí o „Kolujících knihovnách“.

zením již zmíněným; večerní školy řemeslnické a hospodářské kursy pro pracující mládež;

c) uveřejňování a rozšiřování knih poučných a zábavných, školských a výchovných časopisů, řízených v duchu křesťanských pedagogických zásad.

3.) Stanou se dle místních potřeb průkopníky i jiných podniků mládeže studující a dělnické jako jsou: vzdělávací a pracovní kroužky; knihovny a čtenářské kroužky; večírky nábožensko-sociální; rodinné večírky; hospodářské kursy; zdravotní přednášky pro řemeslníky; zprostředkovatelny práce; umístovací kanceláře; vedení pokladen pro případnou nezaměstnanost; úrazové pojišťovny dělnické a lidové. Pečují také o místní spolky nábožensko-výchovné, sportovní, tělocvičné atd.

4.) Osobně pak si všímají spolupracovníci nejchudších a nejopuštěnějších, získají si jejich důvěru, starají se o jejich náboženské vzdělání a je-li nutno, přičiní se nalézt jim příhodné místo v nějakém katolickém výchovném ústavě.

IV. ZÁVĚŤ SV. JANA BOSCA

Moji milí dobrodinci a mé milé dobroditelky!

Cítím, že smrt se blíží a že není daleka chvíle, v níž také já svou daň jí splatím a sestoupím do hrobu.

Dříve však, než tuto zemi opustím, třeba mi vyrovnati dluh u vás a tak vyhověti velké tužbě svého srdce.

Dluh, který jest mi vyrovnati, jest kus vděčnosti za vše to, co jste učinili, podporujete mne, abych tolik ubohých a chudých dětí vychoval po křesťan-sku a uvedl na cestu ctnosti a práce a tím aby se staly útěchou svých a byly sobě a společnosti k užitku, přede vším však duši svou uvedly do bezpečí a pak se staly na věky šťastnými.

Bez vaší lásky byl bych málo anebo nic nebyl mohl provést, vaší láskou však jsme, spolupůsobíce s milostí Boží, mnohé slzy usušili a mnoho duší zachránili. Vaší láskou zřídili jsme mnohé koleje a útulny, ve kterých jsme z tisíce siroteků, jež jsme vyrvali z opuštěnosti, z nebezpečí, bezvěří a nemravnosti dobrou výchovou, vědomostmi a výukou některému řemeslu přetvořili v dobré křesťany a užitečné občany.

Vaší láskou jsme posunuli svoje misie až na kraj světa, do Patagonie a Ohňové země, stočky evangelických dělníků jsme vyslali, aby rozšířili a pěstovali vinici Páně.

Pro vaši lásku zřídili jsme tiskárny v rozličných městech v různých zemích, rozšířili jsme mezi lidem miliony knih a listů na obranu pravdy, na zanícení zbožnosti a na podporu dobrých mravů.

Vaší láskou jsme vybudovali mnohé kaple a kostely, ve kterých se vzdávati bude po staletí až na konec dnů denně chvála Boha a nejblahoslavenější Panně a mnohé duše se zachrání.

Jsa přesvědčen, že po Bohu vše to a mnoho jiného dobrého vaší účinnou spoluprací a vaší láskou bylo provedeno, pociťuji potřebu, vám to říci a proto dříve než skončím poslední ze svých dnů, vyslovuji vám své nejsrdečnější díky, děkuje vám z hloubi srdce.

Než, když jste s tolikerou dobrotivostí a vytrvalostí podporovali mne, prosím vás nyní, abyste v tom pokračovali a po mé smrti mému nástupci pomáhali. Díla, která jsem s vaší spoluprací začal, nepotřebují už mne, ale potřebují v budoucnosti vás a všech těch, kteří s vámi rádi podporují dobro na zemi. Zatím vám je kladu na srdce a doporučím.

K vašemu povzbuzení a útěše odkazuji svému nástupci, aby do veřejných i soukromých modliteb, jež se v sales. domech konají a budou konat, vždy byli zahrnuti naši dobrodinci a dobroditelky. Aby do modliteb povždy vkládal úmysl, aby jim Bůh stonásobně odplatil za jejich lásku i v tomto životě tím, že jim dá zdraví a svornost v rodinách, úrodu na polích a zdar v podnikání a že je vysvobodí z neštěstí nebo je před ním ochrání.

K vašemu povzbuzení a útěše připomínám ještě, že jest vělice účinný skutek, kterým lze si zasloužit odpuštění hříchů a zajistiti život věčný, a tím jest milosrdenství prokázané malým dětem: J e d n o -

mu z nejmenších, opuštěnému drobečkovi, jak nás ujišťuje náš Božský Mistr Ježíš. Také vás upozorňuji, že v těchto dobách, jelikož je velmi citelný nedostatek hmotných prostředků k tomu, aby chlapci nejchudší a nejopuštěnější byli vychováni ve víře a dobrých mravech anebo aby na takovou výchovu byli dáni, sama svatá Panna stala se jim patronkou a tak vyprošuje jejich dobrodincům a dobrotitelkám mnoho milostí duchovních i neobyčejných darů časných.

Já sám, a se mnou i všichni salesiáni, jsme svědky, že mnozí naši dobrodinci, kteří dříve měli jen skrovný majetek, potom, co začali štědře činit dobrodiní našim sirotkům, velmi zbohatli.

Majíce to v patrnosti a jsouce poučení zkušenostmi, leckterí z nich tak nebo onak mi několikrát pověděli následující nebo jiná podobná slova: „Nechci, abyste mi děkoval, když prokazuji milosrdenství vašim malým chudáčkům; nýbrž sám vám musím poděkovat za to, že mne o to žádáte. Od té doby, co jsem začal podporovati vaše sirotky, můj majetek se ztrojnásobil.“ Jiný pán, komendátor Antonín Cotta, často sám přinášival almužnu a říkal: „Čím více peněz vám nosím na vaše díla, tím lépe se mi ve všem daří. Poznávám makavě, že mi Bůh dává již v tomto životě stonásobnou odplatu za to, co dávám já z lásky k Němu.“ Byl našim znamenitým dobrodincem až do 86. roku svého věku, kdy ho Bůh povolal do věčné blaženosti požívati tam ovoce své dobročinnosti.

Třebaže jsem znaven a vyčerpán, nechtěl bych ani

ustati, k vám o svých dětech, jež brzy opustím, mluvíti a vám je odporučovati, než jest mi skončiti a odložití péro.

S Bohem, moji drazí dobrodinci, salesiánští spolupracovníci a spolupracovnice, s Bohem.

Mnohé z vás osobně poznati ve svém životě nebylo mi dáno, než na tom nesejde; na onom světě se všichni poznáme a věčně se budeme těšiti z dobra, které jsme s milostí Boží na světě provedli, zvláště ke blahu mládeže.

Pak-li mne po smrti milosrdenství Boží skrze zásluhy Ježíše Krista a na přímlovu Panny Marie, Pomocnice křesťanů uzná hodným přijíti do nebe, budu se stále za vás přimlouvati, budu se přimlouvati za vaše rodiny, za všechny, kdož jsou vám drazí, aby jednou všichni přišli velebiti na věky velebnost Stvořitele, kochati se jeho božskými slastmi, opěvovati jeho neskonalé milosrdenství. Amen.

Vám vždy nejvděčnější služebník
kněz Jan Bosco.

ÖBSAH

Prohlášení o přijetí	3
Upozornění	5
Členáři	5
Žádost k sv. Otci Piu IX.	7
Breve sv. Otce Pia IX.	9
Rukopis sv. Otce Pia X.	11

SEZNAM ODPUSTKŮ

I. Přehled odpustků, výsad a úlev, vyhrazených spolupracovníkům salesiánským	13
1. Odpustky plnomocné	13
2. Odpustky stacionální	15
3. Odpustky částečné	15
4. Výsady	15
5. Úlevy	16
Dekret	17
II. Odpustky vyhrazené chrámům salesiánským	17
III. Seznam odpustků stacionálních	18
IV. Odpustky posvěcené práce	19
Kalendář odpustků	21

PRAVIDLA SALESIÁNSKÝCH SPOLUPRACOVNÍKŮ

1. Je nutno, aby se křesťané spojili ku společné dobročinné práci	24
II. Salesiánská kongregace poutem křesťanské solidarity	25
III. Poslání salesiánských spolupracovníků	25
IV. Způsob spolupráce	26
V. Ústava a vedení Sdružení salesiánských spolupracovníků	27

VI. Zvláštní povinnosti salesiánských spolupracovníků	28
VII. Duchovní výhody	29
VIII. Nábožná cvičení salesiánských spolupracovníků	30
Připomenutí	31

DODATEK

I. Organizace spolupracovníku salesiánských	33
II. Salesiánská spolupráce	35
1. Pro udržování podniků a misí salesiánských	35
2. Pro místní činnost	36
A) Činnost náboženská a sociální	36
B) Pro povolání k stavu duchovnímu	37
C) Pro dobrý tisk	38
D) Pro péči o mládež	39
Závěť sv. Jana Bosca	41

SDRUŽENÍ SPOLUPRACOVNÍKŮ SALESIÁNSKÝCH

PODMÍNKY PŘIJETÍ:

1. Stáří alespoň 16 let.
2. Dobrá pověst po stránce náboženské a společenské.
3. Možnost podporovati osobně, aneb prostřednictvím jiných, modlitbou, příspěvky, almužnou, nebo vlastní prací podniky Zbožné společnosti salesiánské.

SDRUŽENÍ ničím žádného ve svědomí nezavazuje a proto mohou se státi jeho členy i křesťanské rodiny a náboženské korporace, ústavy a koleje prostřednictvím svých rodičů neb představených.

KDO SI PŘEJE býti zapsán mezi spolupracovníky salesiánské, dostáváti časopis **SALESIÁNSKÝ VĚSTNÍK**, informovati se o podnicích Don Bosca, přispěti darem neb poradou, může se obrátiti na

JEDNOTLIVÉ NEJBLIŽŠÍ SALESIÁNSKÉ ÚSTAVY
aneb přímo na vrchního ředitele společnosti salesiánské **Via Cottolengo, 32 - Torino (109) - Italie**